

ACCIÓ CATALANA

PUBLICACIÓ SETMANAL

Redacció i administració: Trafalgar, 14. - Barcelona.

Fer la Revista de la premsa, secció del nostre setmanari on són aplegades i comentades les opinions emeses pels patriotes de comarques, els nostres amics hauran comprès la importància de la fulla nacionalista periòdica. En efecte, aquella unanimitat nacional a què aspiren els patriotes íntegres, té en els periòdics comarcals llur portaveu més visible; la propaganda intensa i extensa propugnada pels nacionalistes dels diversos sectors té en aquesta fulla una tribuna que no cal deixar mai deserta, que cal ocupar constantment. Si un front únic s'ha de constituir, cal tenir compte sobretot de la premsa que es publica a Catalunya, així la comarcal com la ciutadana, així la periòdica com la quotidiana.

La premsa nacionalista comarcal es pot dir que, a la una, segueix les mateixes directives patriòtiques. Si per ventura les organitzacions polítiques que representen — regionalistes o republicanes — els obliguen en determinades qüestions o en períodes electorals a defensar punts de vista partidistes i a combatre agrement el contrincant possiblement més íntegrament patriota des del punt de vista català, no sol passar així, salvant excepcions, en època normal. En llurs editorials, en llurs articles de col·laboració i en llurs informacions curen d'atènyer, sobretot d'un quant temps ençà, una unitat de lèxic que, fatalment, tendeix a donar a llurs escrits una unitat de doctrina, preable i eficaç.

La tasca dels patriotes purs, la tasca dels amics d'ACCIÓ CATALANA, ha d'ésser d'ajudar a aquestes belles voluntats foranes en llur daler de convertir el periòdic de llur localitat en un orgue perfeccionat d'expressió nacionalista.

D'una part els que viuen en aquelles comarques, prestant-los un ajut moral i material; d'altra part els que en som absents i vivim a la capital estimulant-los des dels nostres periòdics, facilitant-los informació, oferint-los col·laboració.

Fa poc, amics nostres molt afectes, havien llançat la idea de crear un "Servei de premsa" nacionalista. Aquesta institució, molt simple altrament, duria una estadística perfecta de les fulles periòdiques editades en el nostre país, i els proporcionaria amb certa periodicitat col·laboració assenyalada. Al mateix temps que s'hauria ofert per a la correcció d'estil, orientació tipogràfica, canvi de capçaleres, etc., hauria procurat de solidaritzar la premsa nacionalista de Catalunya amb el fi de promoure en un moment determinat moviments d'opinió, netament patriòtics, excloent tota segona intenció partidista i només en allò que les opinions dels diversos grups nacionalistes estan d'acord.

Actualment i sense pressió exterior, aquesta solidaritat s'ha anat formant, i setmana darrera setmana, veiem aguditzar-se la sensibilitat patriòtica dels escriptors de comarca. Manca només que tots contribuïm a perfeccionar la existent, influïnt en la premsa tèbia, apoderant-nos de la feble i fundant-ne allà on no n'hi ha.

Cal que que cap ciutat ni vila catalana, romanguí sense un portaveu nacionalista que secundi l'activitat patriòtica dels agrupaments comarcals de Catalunya. Cal que la passió encesa en els millors de la capital tingui un combustible a cada localitat, foguera d'alerta a les hores de perill, guaita subtil en el traspàs de les hores i clarí afinat a l'alba del gran dia.

El fonament

Un ex ministre d'Instrucció pública estranger, digué durant la gran guerra: havem pogut improvisar municions però no hauriem pogut improvisar ànimes. Amb això volia significar que les ànimes heroiques que dugueren al seu país a la victòria havien estat forjades a l'escola primària i que per poderosos que siguin els medis materials i per perfectes les armes de les quals hom pot disposar, la derrota és segura si ni els cors ni les voluntats no són prestes i adictes. I on és sinó a l'escola que aquests cors poden ésser inclinats al culte de la Pàtria i aquestes voluntats poden ésser armades per a mobilitzar-les a l'hora que caldrà?

El fonament d'una vera renaixença nacional és a l'escola. Fet i fet és això un lloc comú arreu del món i fins i tot entre nosaltres. Però, en canvi, la tasca per al seu establiment és lenta. Una entitat meritíssima i uns quants apòstols devots propaguen de moltes anyades ençà aquesta veritat: que l'Escola catalana urgeix, que la seva instauració a tots els indrets de la Pàtria on s'hi trobi un grup de catalans, hauria d'ésser prèvia a tota altra activitat nacionalista. ¿Per què no s'esdevé així? Per raons idèntiques a les que ACCIÓ CATALANA dona per a lliurar-se a la tasca que s'ha emprès: per feblesa del sentiment nacional àdhuc en els mateixos que comprenen aquesta veritat. De no ésser així, d'estar possessionats íntegrament de la idea de Pàtria, estem segurs que abans d'organitzar unes danses, un àpat o unes eleccions; que abans de despendre massa amb senyeres, banderins, corones i llaçades, curariem de reunir els cabals que això representa per aixecar el veritable monument a la Pàtria: l'Escola nacional.

Bé faran els amics d'ACCIÓ CATALANA de preocupar-se cadascú en la seva esfera de bastir aquest fonament.

25 CTS.